

Mauricius - skvělý golf v tropickém ráji

Text a foto: Milan Bučík

Tato ostrovní destinace představuje jedinečnou kombinaci golfové a plážové dovolené. Bude vás omývat průzračné a celoročně teplé tyrkysové moře, vaše nohy a tělo bude hýčkat jemný bělostný písek a v zákoutí lagun zapomenete na vše ostatní. Milovníci potápění a rybolovu budou mít před sebou nekonečný nádherný podmořský svět. Golfisté mají z čeho vybírat – v současné době je zde devět osmnáctek, nichž každá představuje světovou třídu. Nejvyšší hodnocení (stupeň 6) má Belle Mare Plage Legend a Links, ostrovní Ile aux Cerfs, Heritage, Paradis a Mont Choisy. Pětku má Anahita, Avalon a Tamarina. Pro malé srovnání – v Dubaji jsou překrásná hřiště, ale šestku má pokud vím pouze Emirates Majis, ostatní nejlepší jsou na pětce. I když určitá srovnání a žebříčky mohou být subjektivní, přece jen to určitou vypovídací schopnost má. Každopádně místní hřiště mají perfektní údržbu, skvělé gríny a nadprůměrné klubové zázemí. Na rozdíl například od Španělska, kde většina těch nejlepších hotelů šetří s balíčky typu green fee inkluze nebo unlimited golf, zdejší ostrovní politika je jiná. Většina těch nejlepších hotelů vlastní dobré hřiště a některé i dvě a tyto balíčky jsou nabízeny ve standardu. Je pravda, že za jednu noc s golfem v těchto hotelech byste v tureckém Beleku mohli prožít celý týden. Ale s Tureckem se nedá srovnávat žádná jiná destinace. Pokud si ale dáte práci a od denní ceny pokoje např. v hotelích Constance (Prince Maurice a Belle Mare Plage) si odečtete normální fee, které činí 180 EUR, dostanete se na výrazně nižší číslo. Na Mauriciu zaplatíte o

hodně vyšší cenu než skoro kdekoli jinde, jste ale odměněni neskutečným koupáním, překrásnými hotely a servisem, který je považován za nejlepší na světě. Personál je nesmírně příjemný a přátelský a osobně ho považuji za to nejlepší, co jsem kdy poznal. Předčí i servis v nejlepších hotelech na Seychelách. Přemýšlel jsem, proč je tomu tak. Na Mauriciu jsou příjemní a přátelští úplně všichni, od ředitele hotelu až po poslední pokojskou. Na Seychelách je takových jen 80 % i v rámci stejného hotelového řetězce. U některých máte pocit, že by se za ty peníze, co jste tam nechali, mohli nepatrně více snažit a usmívat. Možná že na to má vliv i národnost personálu. Na Seychelách jsou to dominantně kreolové, míšenci a potomci afrických otroků a francouzských kolonizátorů. Na Mauriciu jsou to převážně usměvaví a inteligentní Indové. I když, pokud mám být upřímný, tak takového číšníka, který při naší první návštěvě před patnácti lety, hlídal každý náš krok a pokud jsme měli ke stolu s talířem více než deset metrů, tak nám ho bral z ruky, abychom se nedej bože ani trochu neunavili, takového jsem tady posledně neviděl. Možná měl dovolenou. Naopak potkali jsme pár kamarádů, kteří v tom samém hotelu byli před rokem, byli trochu zklamaní a vzpomínali, jak úžasné to bylo před rokem. Jak se říká, dvakrát nevstoupíš do stejné řeky. Možná mají pravdu ti, co se z těchto a jiných důvodů nikdy nevrací na stejné místo. Úžasný první zážitek se těžko překonává a často je obtížné se k němu i přiblížit.

Mauricius leží na jižní polokouli asi dvě hodiny letu od na rovníku ležících Seychel. Ty mají celoročně trochu příjemnější počasí – stejně teplé moře, ale výrazně méně srážek a taky menší vlhkost. Pro Evropana nejvhodnější dobou k návštěvě jsou naše zimní a zdejší letní měsíce – prosinec až duben. Zejména od ledna do března tady padne nejvíce ročních srážek a statistiky uvádí, že se ostrovem přeženou 2-4 menší cyklóny. Není potřeba se toho ale vůbec bát, průměrně to znamená, že tak 2 x týdně je asi hodinový velmi silný teplý déšť nebo lépe řečeno průtrž. Poté vysvitne opět sluníčko a země i golfová hřiště velmi rychle vyschnou.

Návštěvníci si při plánování své dovolené často neuvědomují, že i na malém ostrově není všude stejné počasí. Dvacet kilometrů mezi hotely může znamenat často i velmi rozdílné počasí a to ve stejnou dobu. Neplatí to jen a zejména na hornaté Madeiře, severozápadě Tenerife aj., ale i zde na Mauriciu. Nejlepší počasí – sušší a teplejší je na severu a západě ostrova. Pokud ale nemáte v pořádku srdce nebo trpíte vyšším krevním tlakem, může vám nadprůměrná vlhkost spojená s vydatnějšími srážkami zejména na jihu a východě činit problémy.

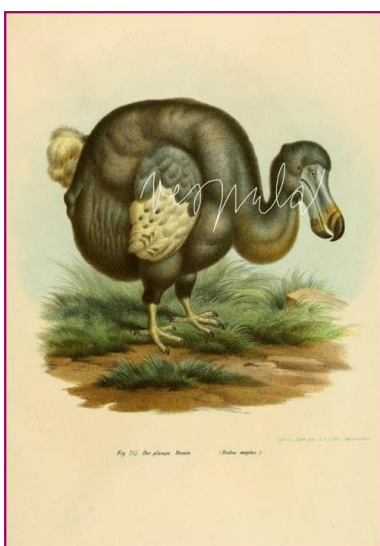

Mauricius má za sebou koloniální minulost. Holanďany, kteří sem dorazili koncem 16.století vystřídali zhruba o sto let později Francouzi. Během napoleonských válek ovládli ostrov Britové, ti ale do zdejšího dění příliš nezasahovali. Byli zde až do roku 1968, kdy ostrov získal nezávislost. Zůstalo tady po nich ale to nejvíce britské, co potkáváte všude na světě a jste za to rádi – právní systém, botanická zahrada a golfová hřiště. Angličtina zůstala úředním jazykem, ale francouzský vliv je zde cítit nejsilněji. Zdejší míšenci (kreolové), jsou po Indech nejpočetnější komunitou, hovoří jazykem morisien, který vychází z francouzštiny, noviny vychází ve spisovné francouzštině a je zde nejen v hotelech hodně cítit francouzský kapitál. V přepočtu HDP na jednoho obyvatele (celkový počet ostrovních obyvatel je asi jako v Praze) je Mauricijská parlamentní republika nejbohatším africkým státem. Hlavní příjmy pramení z turistiky, rybolovu a zemědělství (cukrová třtina). Na rozdíl od Seychel, které jsou přísně chráněným přírodním rájem, kde se téměř nic nevyrábí, nevyvezete ani kokosový ořech a veškeré zboží včetně většiny potravin se musí dovážet, je Mauricius poměrně vyspělý stát s rozvinutou zemědělskou výrobou i zpracovatelským průmyslem. Čile obchoduje s okolními státy a silné obchodní vazby má především na Francii.

Pokud nechcete hrát jenom golf, oplatí se podívat po ostrově. Krajina je převážně rovinatá, všechny stromy byly v minulosti téměř vykáceny a je zajímavá zejména na pobřeží. Ostrovu dominuje na severu majestátní hora Le Morne, hlavním a největším městem je přístav Port Louis. Jako pozůstatek starých časů ční nad městem stará pevnost. Téměř celý ostrov obklopují korálové útesy.

Symbolem ostrova je pták Dodo, známý u nás jako Blboun nejspíš. Tento nepříliš lichotivý český název si zasloužil kvůli totální absenci plachosti, což se jevílo jako jeden z důvodů jeho vyhynutí v 19. století. Pravdou ale je, že měl velmi tuhé maso a nebyl oblíbenou pochoutkou. Příčinou jeho konce byly ve skutečnosti krysy, které se na ostrov dostaly na lodích s námořníky, přemnožily se a požíraly jím nakladená vejce. Dodo byl velký asi jako krocan a jeho podobu ukazuje přiložená skica.

Litografie 1843

Celý svět zná Modrý Mauricius, snad nejznámější poštovní známku na světě. Byla první známkou britské koloniální říše vydanou mimo Evropu a stalo se to v roce 1847. Její jedinečnost a zájem

sběratelů způsobila, že má velmi vysokou cenu. V tomto případě jsme se stali světovými i my, známku údajně v roce 2016 zakoupil za sto miliónů korun nejmenovaný český investor.

Mauricius je nádherný ostrov a dá se zde prožít za nadprůměrnou cenu báječná dovolená. Kdo má rád golf, připadá si tady jako v ráji. Vzdálenost od nás je sice trochu větší, ale kdo nemá rád dlouhé lety může si cestu rozdělit na dva kratší úseky např. s Emirates z Vídně přes Dubaj (6 hodin) a dalších 7 hodin na Mauricius. Když jsme někde více než týden, neradi hrajeme pouze jedno hřiště. Tentokrát jsme hráli Legend a Links, obě byla překrásná. Plánovali jsme i ostrovní Ile aux Ceurf, který nebyl od nás daleko, ale tak jsme si užívali moře, hotel i oba golfové skvosty, že se nám už jinam nechtělo. Legend jsme měli hned u hotelu a každý den nás na několika jamkách doprovázelo plaché stádečko antilop. Je zde více vody, stromů a zeleně. Links není typický links, ale jsou zde širší ferveje, více volné plochy a převýšení. Dlouzí hráči se zde mohou pořádně odvázat a naskýtají se jim překrásné výhledy.

Více informací o zdejších golfu naleznete např. na <https://en.leadingcourses.com/africa+mauritius/>

15/1/2019

